AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 101r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tum et considerandum de qua erroris
morte in vita fidei triscat homo.
et si vicos usitatissimos ad bene
ficia hilaritate trisimus qui aliqu
forte qui errando laborauerat de
monstrmus via. quanto alacius et
ad gaudio maiore in doctina sa
lutari eadem illa que pl nos retere
non opus est pambulare demus ad
aiam miserandam et erroribus seau
li fatigatam per iniuria pacis ipo
qui nobis ea pstitit iubente di
diamus. Sed re uera multum est
pduratae in loquido usque ad timm
pstitutum ad mouei non videmus
audientem q sine non audeat re
ligionis timore constrictus uoce
aut aliquo motu corpis significa
re approbationem suam sine
humana verecundia repmat sine
dicti non intelligat sine contem
pnat. quando quidem nos non ce
nentibus animis eius meritum
est omnia simone temptandum sed
que ad eum erratandum et tuque
de latebris eruendum possimus va
lere. Ita et timor minus atque
impediens declarationem iudicii
eius blanda exhortatione pel
lendus est et insinuando fiut
nam societate verecundia tempe
randa et interrogatione quendum
utrum intelligat et danda fidu
cia ut siquid ei contradicendum
videt libere pferat. quendum e
ad de illo utrum hec aliqui iam
audierit et fortassis ei tanque
notu et pernulgata non mo
ueant et agendum pro eius rnsi
one ut aut planius et enodatius
loquamur aut opinione contra
riam refellamus aut ea que illi
nota sunt non explicemus laqueos
sed binter complicemus eligamus quia
aliqua ex his que mistice dicta
sunt in sanctis libris et maxime
ipa narratione que aperiendo
et reuelando in sermo diuces
cat. Q si minus tridus et ab oi
tali suauitate absurdus et auso
miserditer sufferendus est binte
que deursis ceteris ea que maxi
me necessaria sut de unitate ka
tholice fidei de temptationibus
de xpiana nusatione pp fuerum
iudicium tribuliter mculandi sed
magisque pro illo ad deum quam illi de
deo multa dicenda sed. Sepe ead
fit ut qui primo diligenter audiebat libenter
uel audiendo ul stando fatigatus
non iam laudans sed osatans labi
a dedicat et se abire uelle ead
iuitus ondat. Quod ubi sense
rimus aut renouare optet eius
animum dicendo aliquid honestu
hilaritate conditum et aptum rei quagit
gestit. uel aliquid valde mirandum
et stupendum ul ead dolendum
atque plangendum. et magis de i
pso ut pria cura compunctus
eu gilet quod tm non offendat e
ius verecundia aspitate aliqua
sed potius familiaritate conciliet.
aut oblati sessione sucriat. Et
quanque sine dubitatione meliu
fiat ubi decet fieri potest ut a pri